UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Pontificij iuris, Contractuum, seu Dispositionum inter viuos materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96504

Visual Library

Robertus ſolus requiſiuit à dicto domino abbate prę fatam licentiam ad effectum, de quo in inſtrumento illius licentiæ, ergo ea debuit ſibi ſoli, & non aliis bona prædicta ab eccleſijs ſancti Laurentii conducentibus præiudicare, quia factū ſuum unicuiq; debet eſſe nociuum, & non alteri iuribus vulgariſſimis. ¶ Non obſtat quartū motiuū cū omnibus illationibus ſuis, qm̃ illa omnia concernunt perſonā Comitis Roberti, & aliorum, qui inueſtituræ eccleſiæ ſanctæ Crucis conſenſerunt, & non perſonā pronepotū olim Comitis Guidonis, nec filios, & nepotes dicti Comitis Aloyſij, de quibus in præſentia agitur, ex quo ipſi non conſenſerunt, nec paſſi fuerunt, ut iā ſæpius dictū eſt. ¶ Sexto, & ultimo argumento ex prędictis reſponſio colligitur, qm̃ renouatio adhuc primordium, & uim antiquarū inueſtiturarum retinet, adeò, ꝙ non obſtāte renouatione emphyteoſis adhuc dicitur antiqua, ſeu qualitates antiquæ habere, ut latius dictū eſt, falſum enim nō uidetur, quod primordio ueritatis adiuuatur. l. cum filius. §. hæres. ff. de lega. 2. & c. 2. extra de feudis. ¶ Inter has autē duas eccleſias ſancti Laurentii uidelicet, & ſanctæ Crucis, quæ nam illarum quoad bona, de quibus agitur, meliora habeat, & potiora iura, cum alius clariſſimus dominus aduocatus hoc pulcherrimè, & latiſſimè declarauerit, non eſſe mihi ſuper hoc inſiſtendum, ſed cum eius ſententia pertrāſeundum, prout pertranſeo, ſicque finem huic conſultationi impono. Laus Deo.

SVMMAE.

1 *Emphyteota primus, qui pro ſe, filijs, & nepotibus, aut pro alijs fuit emphyteoſim ſtipulatus, poteſt filijs, & alijs inueſtitura comprehenſis præiudicare.*

Et quando hoc ſit verum. num. 6.

2 *Secus in deſcendentibus primi emphyteotę, & in alijs poſt ipſum inueſtitura comprehenſis.*

3 *Deſcendentes, & illi, pro quibus primus emphyteota, & cōductor fuit ſtipulatus, quoad actū inquiſitionis pares eſſe dicūtur, quāuis quoad ordinē ſuccedendi propter gradus p̄rogatiuā differāt.*

4 *Clauſula abſq; præiudicio aliorum, ſeu tertij facit actum, & diſpoſitionem conditionalem.*

5 *Et in dubio, quòd quis noluerit alteri præiudicare, eſt interpretanda.*

7 *Inueſtitura ſecunda conceſſa pro filijs, & nepotibus maſculis excludit fœminas, illisque præiudicat, quando tempore illius nullum ius fœminis iam eſſet acquiſitum.*

8 *Quid ſi inueſtitura ſecunda facta eſſet pro filijs, & nepotibus maſculis ex legitimo matrimonio natis tantum.*

Et quid illa dictio tantum operetur. num. 11.

9 *Taxatiua uerba reſtrictionem de habilitate ab alijs recipiunt.*

10 *Ea potius ſuperfluè ſtare debent, quàm quòd ex illis damnum tertio indebitè inferatur.*

12 *Hæres factum defuncti ratum habere non tenetur, quando defunctus clauſulam abſque pręiudicio aliorum, ſeu tertij appoſuit, & factum illud ipſi hæredi præiudicaret.*

13 *Et quando illud ratum habere teneatur, nec contrauenire poſſit.*

14 *Emphyteotica bona ſi fuerint cū alijs permutata, quæ ſint in corū locū ſubrogata, ſubrogatio debet dici facta cum omni ſuo onere, et omni reſpectu cū primordiali natura prioris emphyteoſis.*

EPITOME.

EMPHYTEOSIS ita conceſſa, ut maſculis non extantibus ad fœminas quoq; tranſire poſſit, ſi filius, & deſcendens primi emphyteotæ, bona prius emphyteotica cum aliis permutando, inueſtituram de illis acceperit pro ſe, filiis, & nepotibus maſculis ex legitimo matrimonio natis tantum, adijciēdo clauſulam abſq; p̄iudicio aliorū, ſeu tertij, filiæ fœminæ, quo minus ea, maſculis non extantibus, ad emphyteoſim ex prima inueſtitura admitti poſſit, nō dr̃ p̄iudicatum.

CONSILIVM CX

DILIGENTER perſpectis iis, qu
ti conſultatione excellētiſſim
aduocatus adduxit, uenio in
tiam, ꝙ do. Prudentia tanqu
mi conductoris ad bona emphyteotica
maſculinam finitā uirtute primæ inueſti
1 mittēda, † qm̃ licet doctores magis co
inquit Alex. in l. apud Iulianum. §. ſi quis
Imol. & reliqui uelle uideātur, ꝙ pater in
ſtipulata pro ſe, filiis, & nepotibus poſſit
in inueſtitura comprehenſis præiudicar
preſsè tenuit etiam Ioan. de Imol. in c.
ca. in ult. charta. col. penult. & ulti. & Bar
iurandi. §. ſi liberi. ff. de oper. liber. tamen
loquuntur, qn̄ primus emphyteota, qui
ſtipulatus, illisque acquiſiuit, fuit ille, qu
iudicare, nam ex quo filii facto patris uoc
pater eis donaſſe cenſetur: & ideò ante, q̄
liis acquiſitum, potuit illud reuocare, ali
tionibus ſcribentes p̄dicti mouentur, qu
illo, qui primo rem emphyteoticam con
2 ſibi uendicant. † Secus, ſi aliquis ex deſce
mi conductoris uellet cæteris ab ipſo de
p̄iudicare, hoc enim facere non poſſet, cu
emphyteoticum non habeant, & in eo c
nes omnes, quibus doctores uolunt prim
ctorem poſſe filiis, & deſcendentibus p̄iu
Vincentius pater Prudentiæ non fuit is, q
dētiæ mediante eius ſtipulatione acquiſi
nes eius auus, qui primo emphyteoſim c
3 go &c. Præterea † omnes deſcendētes, p
mus conductor fuit ſtipulatus, pares q
quiſitionis eſſe cēſentur, quāuis quoad o
dendi in emphyteoſi propter gradus p
differre dicantur, ut habetur per Angel
& alios in l. Gallus. §. quidā rectè. ff. de lib
l. cū ita. §. in fideicōmiſſo. l. peto. §. fratre
ergo infertur, ꝙ iſti deſcendentes, qui a
ctore cauſam habuerunt, nō potuerunt,
ſibi inuicem pręiudicare. argumento l. ille
peſtiuum. ff. ad trebell. ¶ Tertio dico, ꝙ Vi
qui cū abbatia permutauit, & poſtea reſp
conduxit, noluit illis, quibus iam ex prim
ra ius erat acquiſitum, præiudicare, qm̃ co
ſe, & filiis, & nepotibus maſculis abſq; p̄i
4 rum, ſeu tertij, † quæ uerba faciunt, ꝙ illa
ſeu conductio dicatur conditionaliter fac
cet ſi non ſit aliis præiudicialis, & in caſu, q
iudicialis, quatenus reperiatur præiudicial
leat, neq; noceat, ut not. uoluit Bald. in l. ſi q
edic. diui adr. tollen. iuncta l. ſtichum, qui
ff. de leg. 1. Sed nulli dubium, ꝙ ex prima in
facta Ioanni fuit acquiſitū ius ipſi do. Pruden
fuit eius neptis ex filio, maſculis nō extātib
ſcriben. uolūt, ergo ex inueſtitura poſtea V
facta nullū ei p̄iudiciū factū dici potuit. ¶
5 gari non poteſt, † quin ex dictis uerbis abſ
cio tertii ſaltem dubium eſſe dicatur, an p
rit Prudentiæ filiæ p̄iudicare per p̄dicta,
dubio fieri debet interpretatio, ꝙ præiudi
rit. argumento l. 2. §. merito. & §. ſi quis à p
ne quid in loco pub. cū aliis ibidē allega.
quia Vincentius tunc nō habebat filios, ſe
tes maſculos: quo fit, ut ueriſimile non ſit,
luiſſe præiudicare filiæ propriæ, cui iā ex
ius erat quæſitū. arg. l. cū acutiſſimi. C. de
liberorum. ff. de uerb. ſig. & habetur per Bar
in d. l. ut iuriſiurandi. §. ſi liberi. cum ſimil.
6 uerò, † qui communiter uolunt, ꝙ pater,

conduit, poſſit filiis in emphyteoſi præiudicare, lo-
quuntur, quando conſtaret, ipſum patrem uoluiſſe p̄-
iudicare, puta uendendo, uel uni tantum ex linea rẽ
relinquendo, ut habetur per Imol. in d. c. potuit. & p
alios, quos allegat Alex. in d. l. apud Iulianum. §. ſi qs.
¶ Præterea ſi ſecunda inueſtitura facta Vincentio re
ctè conſideretur, ex ea non apparet, ꝙ Vincentius il-
lam acceptauerit aĩo expreſsè filię ſuæ pręiudicandi,
tum quia de fœminis, ſeu de filia ſua in dicta inueſti-
tura nulla excluſiuè mentio facta fuit, ergo in dubio
non dẽt dici illi pręiudicatum, tum quia hoc non eſt
pręſumẽdum. argu. d. l. 2. §. merito. tum quia ipſe Vin
cẽtius uoluit expreſsè, quod ſaluũ eſſet ius tertio, cui
iam fuiſſet ius acquiſitum, ut ibi, abſq; præiudicio ter
7 tij per præmiſſa. ¶ Et† quamuis dicta ſecunda inueſti
tura facta fuerit pro filiis, & nepotibus maſculis, quo
caſu fœminæ cẽſẽtur excluſæ per ea, quæ uoluit Bar.
in l. fi. in fin. ff. ad tertullia. & in l. 1. §. quod habebat. de
bono. poſſ. contra tab. tamen illud uerum eſſet, quan-
do tempore, quo facta fuit diſpoſitio de maſculis, nul
lum ius fœminis iam acquiſitum foret, ut ibi per Bar.
loquentem de ſtatuto uocãte filios maſculos ad ſuc-
ceſſionem: ſed quando tempore diſpoſitionis factæ
ſimpliciter ad fauorem maſculorum ius fœminis iã
fuiſſet acquiſitum, non poſſunt fœminæ dici excluſæ
à iure ſibi quæſito, quod ſine cauſa auferri non poteſt
ad tradita per Bart. in l. fi. C. ſi contra ius, uel util. pub.
& latè per ſcrib. in c. quæ in eccleſiarũ. ubi ego quoq;
pleniſſimè dixi, extra de conſtitu. ¶ Nec refragatur,
8 † ꝙ dicta ſecunda inueſtitura facta fuit pro filijs, & ne
potibus maſculis ex legitimo matrimonio natis tan-
tum, ex quibus uerbis taxatiuè poſitis fœminæ uiden-
9 tur excluſæ, nam reſpondetur primo, ꝙ † uerba taxati
ua reſtrictionẽ de habilitate ab alijs iuribus recipiũt.
10 l. ob æs. ibiq; gl. C. de prædijs minorum. Pręterea † ver
ba taxatiua potius ſuperfluè ſtare debent, quàm ꝙ ex
illis damnum tertio indebitè inferatur. argu. c. in his.
extra de priuil. bonus eſt tex. in c. ſuggeſtum. & c. du-
dũ. & ibi gl. in uer. nullatenus. extra de decimis. quæ
glo. inquit, nunquam cenſeri præiudicatum iuri alte
rius, niſi hoc fuerit expreſſum, & eſt optimus tex. in c.
quia intentionis. extra de priuileg. ubi per renouatio
nem nunquam iuri alteri quæſito debet cenſeri præ-
11 iudicatum. Tertio reſpondeo, ꝙ † illa taxatiua tantũ
non eſt ad maſculos referẽda ad excluſionem fœmi-
narum propter abſurdum, quod ſequeretur, de quo
ſupra, ſed ad proximiora tantum debet referri ad ex-
cluſionẽ illegitimorum, & nõ natorum ex legitimo
matrimonio, & hoc modo aliquid operabitur abſq;
pręiudicio iuris alterius, argumento eorum, quæ ha-
bentur in l. talis ſcriptura. in fi. ff. de leg. 1. ¶ Sed cõtra
ipſam Prudentiam, ꝙ non poſſet admitti, fortius fa-
cere uidebatur, qm̃ cum eſſet hęres ipſius Vincentij,
non potuit contra factum ſuum venire, ſed illud de-
buit ratum habere. l. cum à matre. cum ſimi. C. de rei
uendica. Verum huic motiuo ultra reſponſiones à d.
Conſultore traditas multipliciter reſpondetur. Pri-
12 mo, † ꝙ filia factum patris ſui Vincentij ad ſui præiu-
dicium ratum habere non tenetur, quia Vincentius
expreſsè noluit factum ſuum eſſe alteri pręiudiciale,
13 ergo minus filiæ ſuæ, cui iam ex prima inueſtitura ius
quæſitũ erat p ſupradicta. Secundo reſpondeo, † ꝙ hæ
res non poteſt contra factum defuncti uenire, immò
illud ratum habere tenetur. d. l. cum à matre. quando
factum defuncti eſt ſuimet obligatoriũ, & tale, per qđ
contra defunctũ actio, ſeu exceptio cõpetere potuiſ-
ſet. d. l. cum à matre. ſed quando non eſſet huiuſmo-
di, tunc hęres illud factum ratũ habere non tenetur,
immò contra illud uenire põt, ut uoluit Bar. per glo.
ibi in l. Lucius. ibiq; Doct. communiter. ff. ſol. matri.
& Bal. in d. l. cũ à matre. col. 2. uerſi. dic ergo. At factũ
iſtud Vincẽtij, p qđ ipſe à domino ĩueſtiturã accepit
ꝓ ſe, & filijs, & nepotibus maſculis, nõ fuit ipſius Vin
centij quoad illud factũ obligatoriũ, quia non promi
ſit, ꝙ ſolũ maſculi, & non fęminæ deberent ad res em
phyteoticas uenire, ſed ſimpliciter illud factum acce
ptauit, & conſequenter ex illo ſimplici facto non po-
terat aliqua actio, uel exceptio ꝯ Vincentium cõpe-
tere, ergo Prudentia eius filia potuit contra illud ue-
nire ex iure ſibi iã quęſito, cui Vincẽtius noluit pręiu
dicare, ut ſupra. Aliud fuiſſet, ſi Vincẽtius res emphy
teoticas alienaſſet, uel aliter ſe obligando illas in aliũ
tranſtuliſſet, nã tunc Prudentia non potuiſſet contra
uenire, quia factum patris ſui fuiſſet obligatorium. ar
gum. d. l. cum à matre. & per ſcriben. ſupra allegatos.
¶ Non aduerſatur, ꝙ dato, ꝙ filiæ non fuerit p̄iudica-
tum, ut ſupra, & cõſequẽter ea ſit admittẽda, certè de
bet ſolũ admitti ad rẽ, in qua ex inueſtitura fuit ſibi
ius acquiſitũ, & ſic ad domũ, de qua habetur ĩ prima
inueſtitura, non aũt ad petias terræ, de quibus Vincẽ
tius fuit inueſtitus, quoad quas Prudentia nullũ ius di
14 citur habere, quia huic motiuo reſpondetur, † ꝙ cum
ex permutatione de domo cum dictis petijs terrę fa-
cta dictæ petiæ terrę fuerint in locũ domus emphy-
teoticæ ſubrogatæ, ut in ſimili uoluit Soc. in cõſi. 93.
circa fin. lib. 3. ſequitur, ꝙ debent dici ſubrogatę cum
quolibet ſuo onere, & oĩ reſpectu cũ ſua primordia-
li natura. l. ſi eũ. §. qui iniuriarũ. ff. ſiquis cautio. Bar.
in l. certi condictio. in prin. 3. col. ff. ſi cer. peta. ſed pri
mordialis natura in caſu noſtro eſt illa, quæ ex prima
inueſtitura colligitur, ut emphyteoſis ẽt ad fœminas
maſculis non extantibus, tranſire poſſit, ergo &c. ut
fuit de mente Ioan. And. in c. qui ſentit onus. de reg.
iur. in 6. in mercurialibus. & Soc. in d. conſi. 93. circa
finem. Nec obſtat, ꝙ emphyteoſis facta de his petiis
terrę facta fuerit ſub alia diuerſa forma, videlicet pro
maſculis tm̃, nam reſpondetur primo hoc nõ potuiſ-
ſe fieri ad præiudiciũ Prudentię, cui ex prima inueſti-
tura ius quæſitum fuerat, ut ſupra: ſecundo reſpõde-
tur, ꝙ in ſecunda inueſtitura ſaluum fuit ius illis, qui
bus ius ex prima erat quæſitum, quia facta fuit ſub cõ
ditione, & proteſtatione citra præiudiciũ tertij, ut la-
tius dictum eſt, & hęc pro nunc ſufficiant ad fauorẽ
dominæ Prudentię. In cæteris ſequor ea, quę pruden
tiſſimè ꝯſiderauit dominus conſultor, in cuius ſentẽ
tiam tanquam iuridicam uenio. Laus Deo.

S V M M AE.

1 *In emphyteoſi noua, in qua eſſent duæ lineæ conſtitutæ, & quæ ad fœminas etiam, maſculis non extantibus, tranſire poteſt, quouſque aliquis ſiue maſculus, ſiue fœmina de vna linea ſupereſt, alij de alia linea admitti nequeunt, nec locus eſt iuri accreſcẽdi.*

2 *Secus in emphyteoſi paterna, in qua fœmina non admittitur, quouſq; aliquis ex deſcẽdẽtibus maſculis primi acceptoris ſuperſit.*

3 *Et si in diuiſione res emphyteotica tota fuit uni aſſignata, qui poſtea deceſſit sine maſculis, ſola filia fœmina ſuperſtite, & ſuperſtitibus patruo, ac patruelibus ipsius filiæ, si emphyteosis sit noua, tota ad filiam pertinet, si verò antiqua, patruus, & patrueles ad eam, excluſa filia, admittuntur.*

4 [*Accreſcit quid facilius portionem habenti, quàm nullam partem habenti.*

EPITOME.

Emphyteosis ꝯceſſa duobus ꝓ ſe, & eorũ filiis maſculis, & illis non extantibus, pro filiabus, & deſcendentibus fœminis, ſi in diuiſione datis uni bonis allodialibus tota emphyteoſis fuerit aſſignata alteri, quẽ poſtea contingat decedere ſine filiis maſculis ſuperſtitibus ſolũ filia ipſius fœmina, & ipſius filiæ patruo, ac patruelibus, ad totam ipſa filia, excluſis patruo, & patruelibus, admittitur, ſi emphyteoſis ſit noua, ſecus ſi eſſet antiqua, & paterna.

CON-

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN